

Bolesław I Chrobry

Syn Dobrawy i Mieszka I urodził się w 966 lub 967 roku, a zmarł dwa miesiące po koronacji, 17 czerwca 1025 roku. Władzę sprawował od około 29. do 59. roku życia.

Pierwszy król Polski był osobą tak atletycznej postury, że potrzebował specjalnego konia, który mimo to szorował brzuszyskiem po trawie. Uwielbiał ucztować. Podczas bitwy z Rusią wojewoda ruski Bed wyśmiewał tłusty brzuch Chrobrego. Wzburzony władca przepłynął Bug, nie oglądając się na swoich wojów i rzucił się na wroga.

Bolesław, czterokrotnie żonaty, to miłośnik kobiet (tylko jak to oddać na portrecie?). Jako pierwszy bił w Polsce monety. Wielki (pod każdym względem) władca średnio-wiecznej Europy.

Bezprym

Najstarszy syn Bolesława Chrobrego oraz jego drugiej żony, Węgierki, to najbardziej tajemniczy polski władca. Urodził się w roku 986. Tron zdobył w roku 1031, a po paru miesiącach, wiosną 1032, został zamordowany. Rządził w wieku 44-45 lat.

Węgierskie pochodzenie matki mogło uwidocznic się w ciemnej karnacji księcia. Podobno Chrobry, kiedy zobaczył syna, zwątpił w ojcostwo i żonę wygonił. Bezprym był człowiekiem wykształconym. Porzucił szaty zakonne i przy pomocy Niemców oraz Rusinów wygnał króla Mieszka II, skazał biskupów na śmierć przez ścięcie, a mnichów i pomniejszych kapłanów kamienował. Bezpryma, szaleńca i sadystę cierpiącego na kompleks znakomitego ojca, zamordowali dworzanie, a potem wymazywano go skutecznie z pamięci potomnych.

Bolesław II Szczodry

Urodził się około 1042 roku z ojca Kazimierza I Odnowiciela i matki Marii Dobroniegi. Władał w Polsce od 1058, koronował się za zgodą papieską w wieku 34 lat, w roku 1076. Po trzech latach uciekł na Węgry, gdzie, w kwietniu 1081 bądź 1082 roku został otruty. Żył około 40 lat.

Podziwiamy odwagę i energię Bolesława, ale okrucieństwo jego było nieokiełzane, a pycha niebotyczna. Pomysły polityczne Bolesława były genialne, lecz wykonanie godne bywało szaleńca i wszystko psuło. Stynął z gestu wobec rycerzy i poddanych oraz z zamiłowania do walki. Do legendy przeszło powitanie księcia kijowskiego Izasława, którego Bolesław publicznie targał za brodę oraz brutalne ukaranie niewiernych żon i rycerzy, którzy opuścili go w czasie wojennej wyprawy. Skazanie na śmierć biskupa krakowskiego Stanisława wywołało bunt możnowładców i król musiał uchodzić zagranicę.

Kazimierz Wielki

Syn Władysława Łokietka przyszedł na świat w 1310 roku. Jako jedyny król Polski zyskał przydomek Wielki. Na tronie królewskim zasiadł w 1333 roku. Zmarł w wieku 60 lat, po wypadku podczas polowania. Był ostatnim monarchą na tronie polskim z dynastii Piastów.

Syn nikczemnego wzrostem Łokietka wyrósł na potężnego (183,3 cm – według szkieletu), wesołego usposobienia mężczyznę, o długich włosach i gęstym, obfitym zarostcie.

Źródła wspominają, że król lekko się jękał, co wzmagało urok władcy, który łamał namiętne niewieście serca. Historycy obliczyli, że XIV-XV-wieczne źródła łączą Kazimierza Wielkiego z dziewięcioma kobietami.

Ale cóż z tego? Kto, nawet w dalekim Rzymie, by się ośmielił potępić tak wielkiego i znakomitego króla?

Jadwiga Andegaweńska

Najmłodsza córka Ludwika Węgierskiego przyszła na świat prawdopodobnie w 1373 r. W wieku 11 lat została koronowana na króla Polski, a dwa lata później poślubiła Władysława Jagiełłę. W 1399 roku zmarła przy porodzie.

Godzą się kronikarze, iż Jadwiga olśniewała nadzwyczajną urodą. Królowa przez wielu poddanych uważana była za świętą i wierzono, że jej dotknięcie leczy chorych. Z czasem zrezygnowała z bogatych strojów i jak wspomnieli Sienkiewicz *...nie tylko nosiła szaty mniszki, ale przystaniała nawet i twarz z obawy, by myśl o własnej piękności nie wzbudziła w niej pychy...*

W 1949 roku zmierzono szkielet królowej – w zależności od ułożenia miał on od 175 do 180 cm. Mimo słusznego wzrostu, Jadwiga miała delikatną figurę, a jej wąska miednica mogła skomplikować poród.

Stanisław August Poniatowski

Ostatni władca Rzeczypospolitej Obojga Narodów przyszedł na świat w 1732 roku. Dzięki poparciu carycy Katarzyny w wieku 32 lat zasiadł na polskim tronie. Lista jego dokonań jest mizerna, gdyż mimo uchwalenia Konstytucji 3 maja, w 1795 roku abdykował i był świadkiem rozbioru państwa polskiego. Zmarł w 1798 roku.

Król w czasach Sejmu Czteroletniego miał posiwiałe włosy i często chorował. Znienawidzony przez poddanych żył w nieustannym lęku o swoje życie. Poniatowski pisał o sobie: *Byłbym moją postacią zadowolony, gdybym o jeden cal był słuszniejszy, gdybym nogę miał kształtniejszą, nos nie taki garbaty, mniejsze usta, wzrok lepszy, zęby pokaźniejsze.*

W obliczu nieuniknionego upadku król zbiegł do Petersburga. Bez wątplenia był jednym z najbardziej wykształconych władców epoki: zastał Polskę kulturalnie zapuszczoną, a pozostawił oświeconą.